

Nr. 9.

15. Maj 1906.

22. Aarg.

Fra Rigsdagen.

I Nr. 7 af „Kv. og Sf.“ omtalte vi en *vedtaget* Lov. I dette Nr. vil vi nævne et Lovforslag, som blev vedtaget i Folketinget; men som *for tredje Gang* af Landstinget blev afvist og hengemt i et Udvalg.

Vi vil omtale dette ikke vedtagne Lovforslag ret udførligt, ikke alene fordi vi Kvinder bør vide, hvor vi har vore Venner, og hvor vi har vore Modstandere, og ikke alene for at give saavel vor Tak som vor Harme Luft; men fordi vi kan lære meget af hele denne Sag.

Den 15de Dec. 1905 forelagdes i Folketinget af Folketingsmændene *Ingvar Jensen* (Bornholm) og *Jensen-Sønderup* (Aalborg), følgende Forslag til Lov om Ændring i Lov af 16de Dec. 1895 om Ordning af Statens Statistiske Bureau:

I Slutningen af nævnte Lovs § 3, foran Ordet „Bestillinger“ indskydes „Embeder og“.

Den 23de Febr. 1906 kom dette Lovforslag til første Behandling i Folketinget. Ordføreren for Forslagsstillerne, *Ingvar Jensen*, udtalte:

„Dette lille Forslag har jo foreligget her to Gange og er begge Gange blevet vedtaget af dette Ting. I Landstinget er Sagen derimod blevet henlagt. Det gaar jo blot ud paa, at Kvinder, der er ansatte i Statistisk Bureau, ogsaa skal have Adgang til Embederne der, hvad de nu ikke har. Men dette Spørgsmaal har trods sit ringe Omfang givet Anledning til store Betæneligheder for Landstinget, og dets Behandling der har væsentlig

indskrænket sig til, at der blev stillet en Række Spørgsmaal til Finansministeren om, hvorvidt det kunde gaa an at ansætte Kvinder paa den Maade, som her var foreslaaet, i Embeder. Disse Spørgsmaal har Ministeren besvaret, og man kunde have ventet, at den af Landstinget afgivne Beretning havde indeholdt et Bilag angaaende Ministerens Svar; men der findes intet i saa Henseende. Jeg haaber derfor, at det maa være mig tilladt, uagtet Ministerens Svar ikke foreligger som et Aktstykke i de Dokumenter, der er overgivne Rigsdagen, men da jeg er kommen i Besiddelse af det, et Øjeblik at dvæle ved dette.

De Spørgsmaal, der er stillede til Finansministeren er, hvilke Statsemployer der overhovedet egner sig til at besættes med Kvinder, hvilke Vilkaar det maatte være ønskeligt at sætte for Kvinders Ansættelse i Statens Embeder, ligesom ogsaa angaaende Ægteskabets Virkninger med Hensyn til deres Ansættelse og Forbliven i Embeder, samt om Pensionsreglerne m. v. Det fremgaar af hele Svaret, at den højtærede Finansminister har stillet sig ret velvillig og ikke fundet, at der var noget særlig betænkeligt angaaende dette Forhold. Med Hensyn til, i hvilke Statsemployer det kunde gaa an at ansætte Kvinder, gaar Svaret, som naturligt, ud paa, at der er megen Forskel paa Embederne, og Ministeren gør opmærksom paa, at der jo er Embeder, der medfører saadanne Strabadser og andre Ulæmpen, at man maa anse Kvinder for mindre egnede til dem. Med Hensyn til de Kvalifikationer, der skal fordres, er det selvfølgelig, at Finansministeren *stiller de samme Krav overfor Kvinder som overfor*